

תערוכת 9 קירות אמן – טקסטים / אוצרת: דליה דנון

הילה ליזר בג'ה < זרם התודעה

היד רושמת את הזמן, מנסה להנכיח באמצעות קו ורישום אוטומטי את זרם התודעה, באמצעות עבודות אלה אני מנסה להעביר את התחושה שלגוף יש רצון משלו. התודעה, ברגע שמשחררים את הניסיון לאחוז בזמן, מנכיחה את הדימוי שהיא אוצרת בתוכה. ברישומי זרם התודעה אני מנסה לרגע לאחוז בזמן אך לזמן אין רגע, הזמן על פי ברגסון הוא משיך, זרימה אקטיבית המחדשת ויוצרת, יצירת עולם היא ממשות שנבנית דרך ממשות המבטלת את עצמה. ברגע שבו מופיע הדימוי על הדף הוא גם הרגע בו הוא הופך להיסטוריה ומשאיר סימן שמאבחן אותנו, עליו מתגודדים אירועי העבר. החיבור בין היד הרושמת או המתיכה את ברזלי הבניין לכדי קו זורם בחלל.

גרי גולדשטיין <

סידרת העבודות נעשתה בסוף התקופה בה גרנו בירושלים. כמו בחייך כך בעבודתי, ישנם פרגמנטים וחלקי סיפורים. במבט לאחור, הטקסטים המצורפים לדימויים הם מלנכוליים ומשקפים את מצב רוחי במעבר מירושלים לתל אביב. מעבר מהידוע לנעלם, לחשש מהחדש. אין משמעות ברורה וקוהרנטית בין הדימויים לטקסטים. חשוב לי להעביר בהן את הזמניות והארעיות של קיומנו ובמיוחד יופי עצוב ופגיע.

ורוניק ענבר <

אני מציגה סידרת עבודות אחת במלואה ועוד שני חלקים מסדרות אחרות. בכולן אני עוסקת בשאלת **כתב היד** בציר. תוך שאני מאתגרת את השליטה של היד בציר, על ידי שימוש באמצעים שמרחיקים את השליטה, (נזילות, טיפוטפים, גריעות וכדומה), ומניחה לפעולות שונות להתרחש מעצמן, אני בוחנת עד כמה ניתן למתוח את הרעיון של כתב היד. בו בזמן אני מעמידה בשאלה את ההתמסרות שלי לפעולה שמתרחשת מעצמה, ובעצם בוחנת מתי אני מחליטה להתערב. מתי אני מכבדת את הפעולה שמתרחשת מעצמה, ומתי אני מכריעה ובוחרת לעצור אותה.

אורנית שירזי <

במוסיקת גוונים אין סופית של אותיות מילים, חומרים שונים: עץ, צבעים, חוטים, מתכת ועוד מתהוות יצירותיי, של כל חלקי נשמתי כאמנית. היצירה היא סיפור. אותיות, מילים כחלק מהיצירות מהדהדות במוחי, מלוות אותי כפטפטת אין סופית, אני מגלה סימני דרך בין שמים לארץ בין מדבר למים חוצה גבולות, מרגיעות ורועשות בו זמנית. בדרך בין יש לאין בעולם, בניסיון להביא לעצמי טיפת חסד של שקט ע"י היצירות. המילים בשבילי הן דרך חיים, אותן אני מטמיעה ביצירות חדשות באין סוף דיונים פילוסופיים, המהוות עבורי בנגיעות קלושות אפשריות ובלתי אפשריות לקיומי כאן ועכשיו. הכתיבה כחלק מהיצירות ממלאות ומרוקנות אותי בהתקשרותי עם העולם הפנימי והחיצוני. ביצירותיי הטקסטואליות שנוצרות בחיבור האלמנטים השונים, יש בנשמתי חיפוש, ניצוץ וכמיהה מתמדת לשלווה פנימית, שאולי יגרמו לצופה לתהייה, דיאלוג ולתובנה משל עצמו עם היצירה.

גלעד אופיר < קיצור תולדות האלטרנטיבה / מיצב ציורי
חגית קזיניץ <

הטקסט, הבא להגיד דבר, הוא פוטנציאל לכוח. פניה אל הבנת הזולת. אני משתמשת לעיתים בטקסט המשולב בעבודותיי, כמשהו שיש לפענח. פעמים רבות רב הנסתר על המובן. צורות הנראות כסימנים בלתי מופענחים, כתב עתיק שבא למסור מסר פוליטי של בקשה ושכנוע, מפה של האימפריה הגרמנית (הקיסרות), בנוף של כתמים שהם ספק טריטוריות של חלקי ארצות, ספק רבב היסטורי. טקסט המתאר נוף התלוש מהקשרו, דיבור שהוא מעין פס קול של מלל אנושי, מופענח בחלקו.

STRA / שחר קורנבליט < רקוויאם לרוח שכוחה

איזה מקום יהיה לרוח אם המקום לא מותיר לה?
כל המילים, האותיות ועקבות השפה שנכתבו במקור על דפי הסימפוזיה התשיעית של בטהובן נמחקו. רק התווים, כלואים בשורותיהם, נשארו להעיד בשפתם אודות הרוח שנושאת בתוכה המוסיקה הקלאסית.
דפי התווים קראו תיגר על האדם המבקש "לביית" אותם בשפתו ולרגע נותרה רק רוח. אלא שהרגע המזוקק תם והמפגש עם המציאות זימן מאבק.
דפי התווים הוטבלו בדיו המתפשט על המצע. וכך, כחמקמקותה של הרוח עצמה, טקס הטבילה המסמל חיים הפך בן רגע לטקס של אשכבה.
אולם בתהליך המתת היצירה תווי המוסיקה הותירו עקבות בתוך "שמי הלילה" ועליהם שזורים כוכבים זהובים ולבנים. אותם סימני שפה שנמחקו בשלב הראשוני של העבודה מהווים בסימה רסיסים של אור.

אביבית בלס ברנס <

קו רץ

קו רץ במרחב, רץ, רץ, מסתחרר, חוזר, מתעקב, מתעגל, מתכרבל, משתולל, מספר, מסמן, מגדיר, תוחם, חותם.
מה הוא חותם? הוא חותם נוכחות.
נמתח, מסתובב, מתפתל, מחבר, קושר, מסובב, מלפף, ושוב רץ חופשי, מחפש את המקום, את הדבר, את המילה, שיקבלו אותו, שיתמסרו לו, שיתמזגו בו, שיתקיימו בו.
והמקום הוא ארעי, והקישור קצת רופף, והחיבור תלוי על בלימה, מתגרה בסכנות, חשוף, מתריס, מתריס בשבריריותו שהופכת למוקד של כוח.
הכוח שבנוכחות למרות.
וזה מה שהקו רוצה לומר.
יש.
פה.
גם אם ארעי, יש.
גם אם רופף, יש.
גם אם שברירי, יש. ופה.
כך, ליפופים, פיתולים, התמתחויות, זרימות והפסקות, קושרים קשרים, מהדקים חיבורים, מקשרים הפרדות, מחברים קצוות, ונחתמים.